

сѣда или домовладиката или нѣкой отъ старцитѣ, който е „най-честенъ.“ Въ това врѣме младитѣ женени, или не, се пошетватъ това-онова изъ кѣщи и често послужватъ (почерпватъ) старцитѣ. Слѣдъ почерпването, подкача се сѣщинското угощение и веселбата. Стари, млади, малки, голѣми, дѣца, баби и всички на една трапеза сѣдатъ и едно ястѣе (изъ една паница) ядѣтъ. Тръгва отъ рѣка въ рѣка и вземе да се подига и полузелената „букара“ или шарената „бѣклица.“ Най-напрѣдъ пижѣтъ старцитѣ, а послѣ и другитѣ. Въ това сѣщото врѣме чувашъ и гайдарѣтъ или цигуларѣтъ се провикнѣлъ и заосуквалъ нѣкоя юнашка староврѣмска, на която старцитѣ пригласятъ съ извикване: хайде-бряя! — Слѣдъ продължителното ядене и пиене захваща се хоръ и безъ да се вдигне трапезата, която е сложена надълго на земята, хорото се кърши много врѣме. Най-напрѣдъ хорото подкачѣтъ младитѣ, сѣтнѣ се намѣсятъ и старитѣ. Така дочакватъ до около 8 часа (по турски), па се разнасятъ. — Побратимитѣ йоще прѣзъ деня си размѣняватъ освѣнѣ ризи и кърпи и мѣдни сѣдове.

*Кумуването* става на всѣкой празникъ, а особенно на Богоявление и Врѣбница. Така дохожда у кръщелника или самиятъ кръстникъ или пѣкъ кръстницата, или нѣкой отъ синоветѣ имъ. Той дохожда съ дисаги (хеби) на рамо, въ които стоѣтъ дрѣшкитѣ, съ които ще прѣмѣни младий кръщелникъ и въ рѣка съ бѣклица; всички го поздравляватъ като му цѣлуватъ рѣка и го канѣтъ да сѣдни на пѣстрата постелка, край огъня. Всички домашни се расшетватъ, растрѣватъ, защото „кумѣтъ дойде.“ — Наскоро около него насѣдватъ старий домакинъ, нѣкой отъ синоветѣ му и други съсѣди и почнуватъ дълги разговори, като запитватъ за това, за онова: кумицата и пр., кумуветѣ добрѣ ли сѣ? Подиръ това, кръстникѣтъ облача съ новитѣ дрѣхи младоженеца и му дава едно мѣдно блюдо, пълно съ дѣтишти (дѣтински) залѣгвания. Слѣдъ това кумѣтъ гощаватъ добрѣ, свирѣтъ му свирки, игражѣтъ хоръ и го испровождатъ.

**Еленско.** — Побратимяване съ обряди и церемонии въ Еленско не става. Думата „побратимъ“ обаче се чува въ разговорний и приказкиний языкъ. Въ случай на взаимни услуги, приевшии услугата нарича и признава за побратимъ тоя, който му е направилъ тая услуга. Сѣщо така става и посестримяване.